

• مقایسه وضعیت اقتصادی دیروز و امروز :

به اذعان سازمان‌های بین‌المللی، توان اقتصادی خانواده‌های امروز بیش از خانواده‌های دهه‌های قبل است. شاهد آن نیز وضعیت رفاهی خانواده‌های امروز نسبت به سال‌های گذشته است. گرچه افزایش رفاه در سال‌های اخیر دلایل متعددی از جمله رشد و پیشرفت سریع صنعت، افزایش درآمدهای کشور، افزایش سطح سواد جامعه و .... دارد اما به هر حال با وضعیت رفاهی کنونی و در حضور لوازم مختلف رفاهی در خانه‌ها، پرورش کودکان بار زحمت کمتری را بر دوش خانواده و بخصوص مادر تحمیل می‌کند. همچنین وضعیت سبب غذایی، فراوانی غذاها و تنوع غذایی موجود در سفره اکثر مردم جامعه ما با سی سال و چهل سال قبل قابل مقایسه نیست. [۵۶]

تغییر سبک زندگی

در کنار تورم و گرانی، سبک زندگی افراد جامعه نیز عوض شده است. اغلب ما قبول داریم که نسبت به دهه‌های گذشته، قناعت در زندگی ما کم شده، توقعات ما در زندگی بیش از اندازه نیاز شده و اسراف و مصرف‌گرایی در خانواده‌ها بسیار زیاد شده است.

نباید فکر کرد تنها راه گشایش اقتصادی زیاد شدن «پول و درآمد» است؛ اعتدال در هزینه‌کرد و مدیریت مخارج زندگی، گاهی اوقات از هر افزایش درآمدی کارآمدتر است. در گذشته خرج خانواده با میزان درآمد خانواده تنظیم می‌شد؛ بچه‌ها طوری تربیت می‌شدند که از وسایل برادر و خواهر بزرگ‌تر خود استفاده کنند. والدین فرزندان خود را متوقع، پرمصرف و غرق در انواع امکانات رفاهی و تفریحی بار نمی‌آوردند و به همین دلیل خلاقیت و تاب‌آوری کودکان بیشتر رشد می‌یافت. خانواده‌ها از تعمیر وسایل و قناعت در مخارج ابایی نداشتند. خداوند عزوجل می‌فرماید: من بی‌نیازی را در قناعت قرار دادم اما مردم آن را در زیادی مال جست‌وجو می‌کنند و آن را نخواهند یافت.

علاوه بر این، برخی از مواردی که از نیازهای اساسی یا واقعی یک زندگی نیست وارد حلقه نیازها شده است. در گذشته اگر خانواده‌ای توان خرید موکت یا زیلورا نداشت خود را فقیر حساب می‌کرد، چندی بعد نداشتن فرش نشانه فقر شد و حالا اگر

۷

شباهت اقتصادی

- رابطه توان اقتصادی و فرزندآوری
- مقایسه وضعیت اقتصادی دیروز و امروز
- کمبود منابع طبیعی و مسئله‌ی مدیریت

خانوارها برای توجیه عدم فرزندآوری به طور معمول به برخی از مشکلات اقتصادی همچون نداشتن درآمد کافی برای تامین مخارج فرزند جدید و یا برخی توجیهات اقتصادی در زمینه مزیت خانواده‌های کوچک استناد می‌کنند. این ادعا که فرزند کمتر به معنای رفاه بیشتر و زندگی بهتر است از جمله سوءتفاهم‌های عمده در زمینه اقتصاد جمعیت است.

• رابطه توان اقتصادی و فرزندآوری :

همه ما در اطراف خود دیده ایم تمایل به داشتن چند فرزند در خانواده‌هایی که سطح اقتصادی بالاتری دارند کمتر است و با بالا رفتن توان اقتصادی، اشتیاقی خانواده‌ها برای فرزندآوری بیشتر، زیاد نمی‌شود. با بهبود شرایط اقتصادی، عموماً خانواده‌ها به سمت داشتن فرزند بیشتر نمی‌روند بلکه مخارج جاری زندگی آنها افزایش می‌یابد. در حال حاضر در جامعه ما، کاهش فرزند خواهی، نتیجه تغییر در سبک زندگی، طرز تفکر، تغییر اولویت‌ها و اهداف زندگی در کنار مشکلات اقتصادی و تورم است.

بدون تردید باید مشکلات اقتصادی، هرچه زودتر حل شود. اما آیا بر طبق مشاهدات عینی، هر اندازه توان اقتصادی خانواده‌ها بیشتر شود، تمایل بیشتری به داشتن فرزند پیدا می‌کنند؟ طبق آمار مردم استان مازندران پردرآمدترین مردم کشور ما هستند، در حالی که دومین استان از نظر کمترین ثبت ولادت می‌باشد.

برخی تصور می‌کنند که فرزند جدید به شدت هزینه‌های خانواده را زیاد می‌کند و یا حداقل به اندازه یک نفر به هزینه‌های خانوار می‌افزاید. به طور نمونه اگر خانواده‌ای سه نفره، فرزند دومی را به دنیا بیاورد، تصور می‌شود که هزینه‌های خانوار حداقل ۲۵ درصد اضافه می‌شود. با تأمل در مخارج خانوار در می‌یابیم که تولد فرزند جدید به تناسب تعداد، باعث افزایش هزینه‌های خانوار نمی‌شود. به طور نمونه تولد فرزند دوم در یک خانواده سه نفره، هزینه‌های خانوار را کمتر از ۲۵ درصد اضافه می‌کند. هر چند هزینه فرزند جدید از خانواده‌ای به خانواده دیگر و از شهری به شهر دیگر تفاوت می‌کند ولی متوسط هزینه‌های فرزند جدید در سال‌های اولیه بیشتر به هزینه‌های پوشاک، درمان و حمل و نقل اختصاص دارد و آمدن فرزند جدید تأثیر زیادی بر سایر هزینه‌ها از جمله هزینه خوراک و مسکن ندارد. [۵۶]

کسی مبلمان نداشته باشد خود را فقیر میدانند.

اگر نگاه به زندگی، نگاه مصرف گرایانه باشد، هیچ حدی از درآمد کفاف خواسته های افراد را نخواهد داد و هر اندازه هم که سطح اقتصادی خانواده بالاتر رود، پول خرج «مصرف» بیشتر می شود نه برنامه ریزی برای اموری جدید مانند فرزندآوری! [۵۶]

خرج و برج

مخارج خانواده ها شامل دو قسمت خرج و برج است. منظور از خرج هزینه های ضروری زندگی مثل خورد و خوراک، مسکن، درمان، آموزش، خرید ضروریاتی شامل پوشاک و... است؛ اما به قسمت هایی از هزینه هایی زندگی که زائداند و نبودشان هیچ مشکلی را برای زندگی ایجاد نمی کنند برج می گویند؛ مواردی شامل تغییر مکرر دکوراسیون منزل زمانی که هنوز سالم اند، سیسمونی های سنگین و رنگارنگ و بی کاربرد، شهر بازی و تفریح های هزینه بر و زیاد و خارج از حد معمول، مهمانی های پرهزینه با چندین نوع غذا و دسر، مصرف مکرر غذای آماده و رستورانی و... با مدیریت برج ها و حذف آن ها از سبد هزینه های زندگی نه تنها مشکلی برای خانواده پیش نمی آید بلکه روحیه قناعت، مناعت طبع در خانواده رشد می کند. علاوه بر آن محیط رشد خلاقیت و صفا و سادگی در خانواده ایجاد می شود. در خانواده ای که قناعت و عدم اسراف، جزئی از رفتار اقتصادی آنها شده باشد علاوه بر اینکه بسیاری از هزینه های فرزندآوری کمتر خواهد شد، فرزندان که در این خانواده ها تربیت می شوند نیز قدر ثروت را بهتر دانسته و در مدیریت مصرف آن و افزایش بهره وری (تولید بیشتر با مصرف کمتر) توانا تر می شوند.

قابل ذکر است قناعت به معنای بخل و زندگی فقیرانه نیست؛ بلکه بهره مندی در حد کفاف و بهترین اندازه و بهره مندی از مواهب الهی معرفی شده است.

ایمان به گزاره های اقتصادی دینی:

اگر ما به جهت ترس از مسائل اقتصادی از فرزنددار شدن جلوگیری می کنیم، قبل از اسلام برخی فرزندانمان را از ترس فقر می کشتند. درست است که میان جلوگیری کردن از فرزنددار شدن و کشتن فرزند، تفاوت بسیاری وجود دارد اما کار این دو دسته یک منطقی دارد: ترس از فقر. یکی از دلایل قاطع برای رد ترس از فقر با تعدد فرزندان ایمان به رازقیت خداست. مهم ترین مسأله در ایمان به رازقیت خداوند اعتماد به اوست. این وعده الهی ست که آن الله بَرزُقُ مَنْ یَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ؛ قطعاً خداوند به هر که بخواهد بی حساب روزی می رساند. (سوره آل عمران، آیه ۳۷).

«اللَّهُ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَیَقْدِرُ لَهُ إِنْ اللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ»؛ خداست که هر کس از بندگان را خواهد وسیع روزی و یا تنگ روزی می گرداند، که همانا او به هر چیزی (از مصالح خلاق) داناست. (سوره عنکبوت، آیه ۶۲)

«قُلْ إِنْ رَبِّیْ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَیَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَیْءٍ فَهُوَ یُخْلِفُهُ وَهُوَ خَبِیرُ الرَّاقِبِینَ»؛ بگو: خدای من هر که از بندگان خود را خواهد وسیع روزی یا تنگ روزی می گرداند، و شما هر چه (در راه رضای حق) انفاق کنید به شما عوض می بخشد و او بهترین روزی دهنندگان است. (سوره سبأ، آیه ۳۹)

خداوند قاطعانه روزی خانواده و فرزندان را تضمین کرده است. «وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَسْبَیْةٌ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرِزُقُهُمْ وَإِیَّاكُمْ»؛ و فرزندان را از ترس فقر، نکشید! ما آنها و شما را روزی می دهیم. (سوره اسراء، آیه ۳۱) پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: هر کس از ترس فقر ازدواج نکند به خداوند بد گمان شده است زیرا خداوند می فرماید: «ان یكونوا فقراء یغنیهم الله من فضله» اگر تهیدست باشند، خداوند آنان را از فضل خود، بی نیاز می کند. (سوره نور، آیه ۳۲)

فردی در نامه ای به امام موسی کاظم علیه السلام نوشت: پنج سال است که از آمدن فرزند جلوگیری می کنم؛ چرا که همسرم از فرزنددار شدن کراهت دارد و می گوید از آنجا که ما فقیر هستیم تربیت فرزندان برای ما سخت خواهد بود. امام در پاسخ نوشتند: "به دنبال فرزند باش که خداوند روزی فرزندان را می دهد" (الکافی، ج ۶، ص ۳)

همانطور که می دانیم رزق فقط شامل مسائل مالی و کمیت اقتصادی زندگی نیست؛ بلکه جنبه های دیگری از رحمت الهی را نیز شامل می شود؛ از جمله: برکت در مال، صبر و حوصله در برخورد با دیگران، خوش اخلاقی، دوست خوب، کمک بیشتر همسر با ورود فرزند جدید، بالا رفتن آگاهی و اطلاعات و مهارت های زندگی، و همچنین امدادهای غیبی. اگر کمی فکر کنیم شاید خودمان نیز موارد متعددی از امدادهای غیبی خداوند را در رفع گره های اقتصادی ازدواج و فرزندان در اطرافمان به یاد بیاوریم.

خداوند راه هایی را برای بهره بردن از ارزاق الهی فراهم کرده است. در آیات نورانی اول سوره مبارکه طلاق، اصلی ترین راه های بهره بری از رزق را تقوا و توکل بیان کرده است:

«وَمَنْ یَتَّقِ اللّٰهَ یَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَیَرْزُقْهُ مِنْ حَیْثُ لَا یَحْتَسِبُ، وَمَنْ یَتَوَكَّلْ عَلَی اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ، ان اللّٰهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَیْءٍ قَدْرًا»؛ و هر کس از خدا پروا کند خدا برای او راه برون رفت از مشکلات تقرر می دهد و از جایی که حسابش را نمی کند به او روزی می رساند و هر کس به خدا اعتماد کند او برای وی بس است. به راستی خدا برای هر چیزی اندازه ای مقرر کرده است. (سوره طلاق، آیات ۲ و ۳)

حال سؤال اینجاست که این راه نجات و گشایش به چه صورتی برای انسان متقی و متوکل قرار داده می شود؟ علامه طباطبایی (ره) در تفسیر المیزان به تبیین احتمالی که به صحت نزدیکتر است می پردازد و می فرماید: خداوند برای رساندن رزق به افراد نیازی به انجام اسباب و سب امور ندارد بلکه چون تمام اسباب و علت و ارتباطاتشان با امور به دست خداست، اسباب را طوری می چیند که رزق به فرد برسد.

• کمبود منابع طبیعی و مسئله مدیریت منابع:

اول) مسئله کمبود منابع طبیعی بواسطه افزایش جمعیت اولین بار توسط توماس رابرت مالتوس در دو قرن پیش مطرح شد [۵۷] اما تا کنون درستی نظریه‌اش به اثبات نرسیده است بلکه شواهد برخلاف آن نیز فراوان موجود است.

دوم) اسراف و منابع: آنچه امروز تهدید کننده منابع مورد نیاز انسان است، جمعیت است یا اسراف افسار گسیخته؟ به آمار زیر توجه کنید:

در کشورمان ایران سرانه مصرف آب، حدود دو و نیم برابر مصرف جهانی، مصرف برق و مصرف گاز سه برابر میانگین جهانی، مصرف بنزین شش برابر میانگین جهانی، سرانه مصرف برنج در ایران بیش از دو برابر مصرف جهانی، سرانه ی مصرف روغن سی درصد بیشتر از مصرف جهانی، سرانه تولید زباله و پسماند بیش از دو و نیم برابر میانگین جهانی است.

سوم) جمعیت بیشتر یکی از راه های جلوگیری از اسراف: دو خانواده که درآمد یکسان دارند اما یکی ۵ نفره است و دیگری ۳ نفره، پدر خانواده پنج مدیریت اقتصادی بهتری دارد. در خانه خانواده سه نفره وسایل غیر ضروری بیشتر و اسراف بیشتری به چشم می خورد.

رزق با خداست: غرب مادی گرا معتقد است که خدا عالم را خلق کرده و کنار کشیده و اداره ی عالم به دست خود انسان است. در حالیکه ما معتقدیم خدا عالم را آفریده و لحظه به لحظه آن را اداره می کند. در تمام قرآن ردیابی از این که خدا نگران تمام شدن خزانش باشد نمی بینیم. «اگر خدا روزی را بر بندگانش فراخ گرداند، مسلماً در زمین سر به عصیان بر می دارند؛ لیکن آنچه را بخواهد به اندازه ای [که مصلحت است] فرو می فرستد. به راستی که او به حال بندگانش آگاه و بیناست. (سوره شوری، آیه ۲۷)»

چهارم) جمعیت در کشورهایی که از منابع زیرزمینی و روزمینی و موقعیت استراتژیک برخوردارند جزو ارکان اصلی و راهبردی محسوب می شود. ایران چهارمین دارنده منبع گاز (۱۸٪ ذخایر گاز جهان) و چهارمین دارنده منابع نفت جهان (۱۱٪ ذخایر نفت جهان) بوده و حدود ۲ درصد از منابع معدنی را در اختیار دارد. اما جمعیت ایران تنها یک درصد از جمعیت جهان است.

پنجم) ایران کشوری ۴ فصل است و با کیفیت ترین محصولات کشاورزی در شمال تا جنوب آن قابل کاشت و بهره برداری است. شاهرخ ظهیری، پدر صنایع غذایی کشور می گوید: «ما در صنعت غذا نه تنها می توانیم بالاترین جمعیت خود را که مقام معظم رهبری عدد آن را دست کم ۱۵۰ میلیون نفر گفته اند تأمین کنیم، بلکه می توانیم صادرکننده برای بازار ۴۰۰ میلیونی منطقه باشیم. در حال حاضر ظرفیت کارخانجات موجود بیش از ۴۰۰ درصد نیاز کشور است و باید آن ها را برای صادرات فعال کرد. در دوران تحریم، صنعت غذایی کشور کمترین آسیب را دید. صنعت غذایی ایران ارزش افزوده بالایی دارد. (بیانات در دیدار

مستولان نظام جمهوری اسلامی ایران، ۱۶/۵/۱۳۹۰)»

سرانه ی مصرف آب
در ایران حدود دو
و نیم برابر مصرف
جهانی، مصرف برق
و مصرف گاز سه برابر
میانگین جهانی،
مصرف بنزین شش
برابر میانگین جهانی،
سرانه ی مصرف برنج
در ایران بیش از دو برابر
مصرف جهانی، سرانه
ی مصرف روغن سی
درصد بیشتر از مصرف
جهانی، سرانه تولید
زباله و پسماند بیش از
دو و نیم برابر میانگین
جهانی